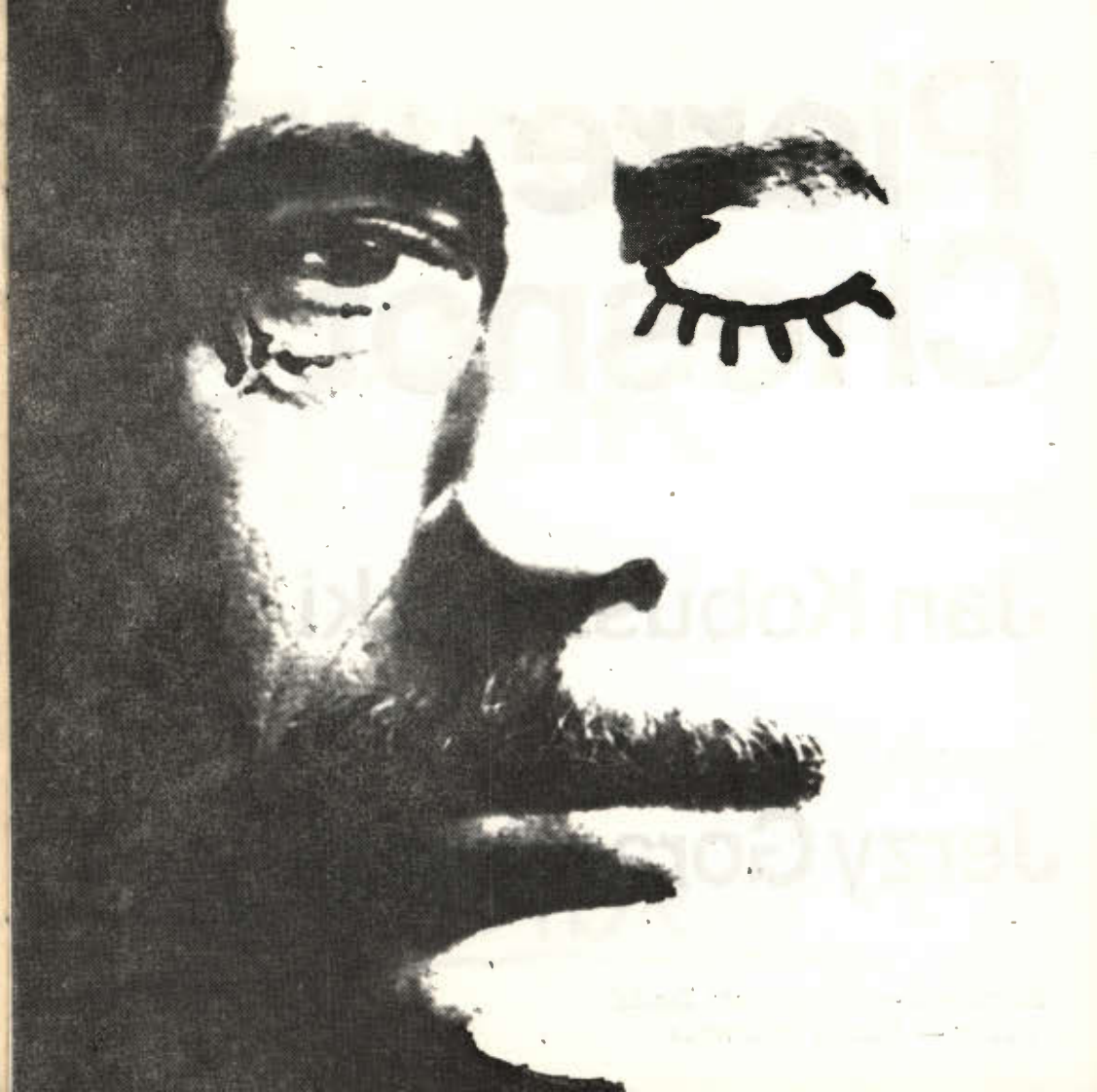

TEATR
„KWADRAT“

Dyrektor i kierownik artystyczny
Edmund Karwański

Ze zbiorów
Działu Dokumentacji
ZG ZASP

Pierre Chesnot

Reżyseria

Jan Kobuszewski

Scenografia

Jerzy Gorazdowski

Inspicjent — Małgorzata Zaufal
Sufler — Hanka Bobowska

23 11.

Czarujący Łajdak

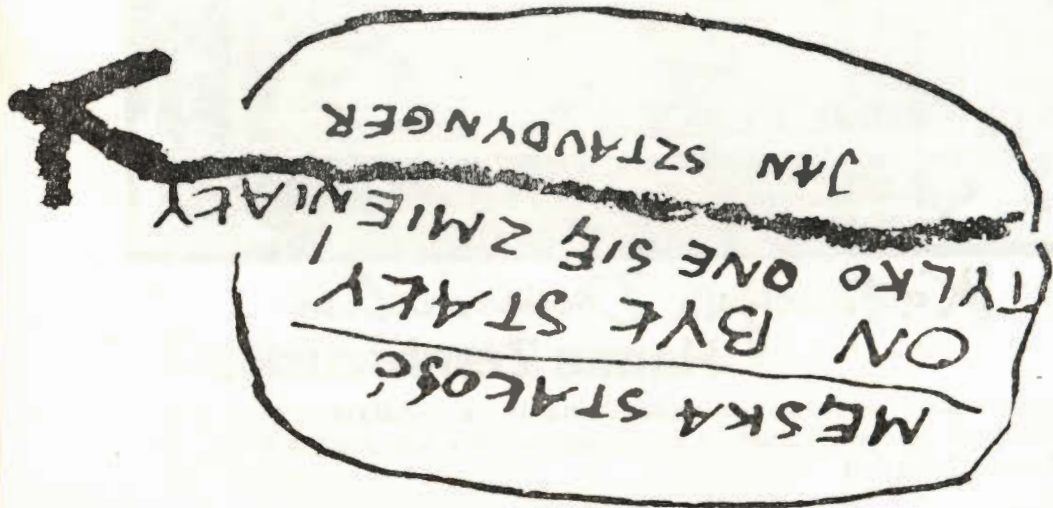
(Un beau salaud)
Przekład: Andrzej Miłosz

Scena KWADRAT
1985

Franciszek Drumoulin
Jan Kobuszewski

Jest czarujący kocha życie, ale ma pewną słabość...
Nie lubi, gdy ukochana kobieta robi na drutach w jego
obecności.

Katarzyna Dumoulin
Hanna Zembrzuska

Druga i aktualna żona Franciszka. Pełna uroku, z dużym poczuciem humoru, kobieta z charakterem. Jest jego żoną już od dwudziestu lat!

Betty Dumoulin
Danuta Szaflarska (gościnnie)

Zna go dobrze. Przeżyła z nim trzynaście lat!
To pierwsza żona Franciszka. Starsza od niego, ale jeszcze „na chodzie”.

Barbara Perez
Barbara Burska

„Dobra znajoma” Franciszka. Podobno ma więcej temperamentu niż inteligencji, ale pisuje piękne listy.

Maria Desnoettes
Sylwia Wysocka

Wierzy, że Franciszek wyjedzie z nią do Libreville...
Mało doświadczona.

Ewelina Rugemont

Krystyna Chmielewska

Przyjaciółka Dumoulinów.
Słabo zorientowana w
skomplikowanym ich życiu.
Kupiła Franciszkowi na
urodziny płytę z najnowszym
przebojem pt. „Kłopoty
z kochankami”.

Paweł Rugemont

Kazimierz Meres

Mąż Eweliny. Wieloletni
przyjaciół Dumoulinów. Nie
lubi dyskotek, ale lubi
dobrze zjeść, dobrze wypić,
zapalić cygaro...

① Ułubiony krawat Betty

MEŃCZYŹNI
STARZEJĄ SIĘ,
LECCY
NIGDY
NIE STAJĄ SIĘ
LEPSZYMI

OSCAR
WILDE

② Ułubiony krawat Katarzyny

MEŃCZYŹNI
PRAGNĄ
ZAWSZE
BYĆ PIERWSZĄ
MIŁOŚCIĄ
KOBIECY.

KOBIECY
ZAWSZE
PRAGNĄ
BYĆ OSTA-
TNIM
ROMANSEM
MEŃCZYŹNY

OSCAR
WILDE

③ Ułubiony krawat Barbary

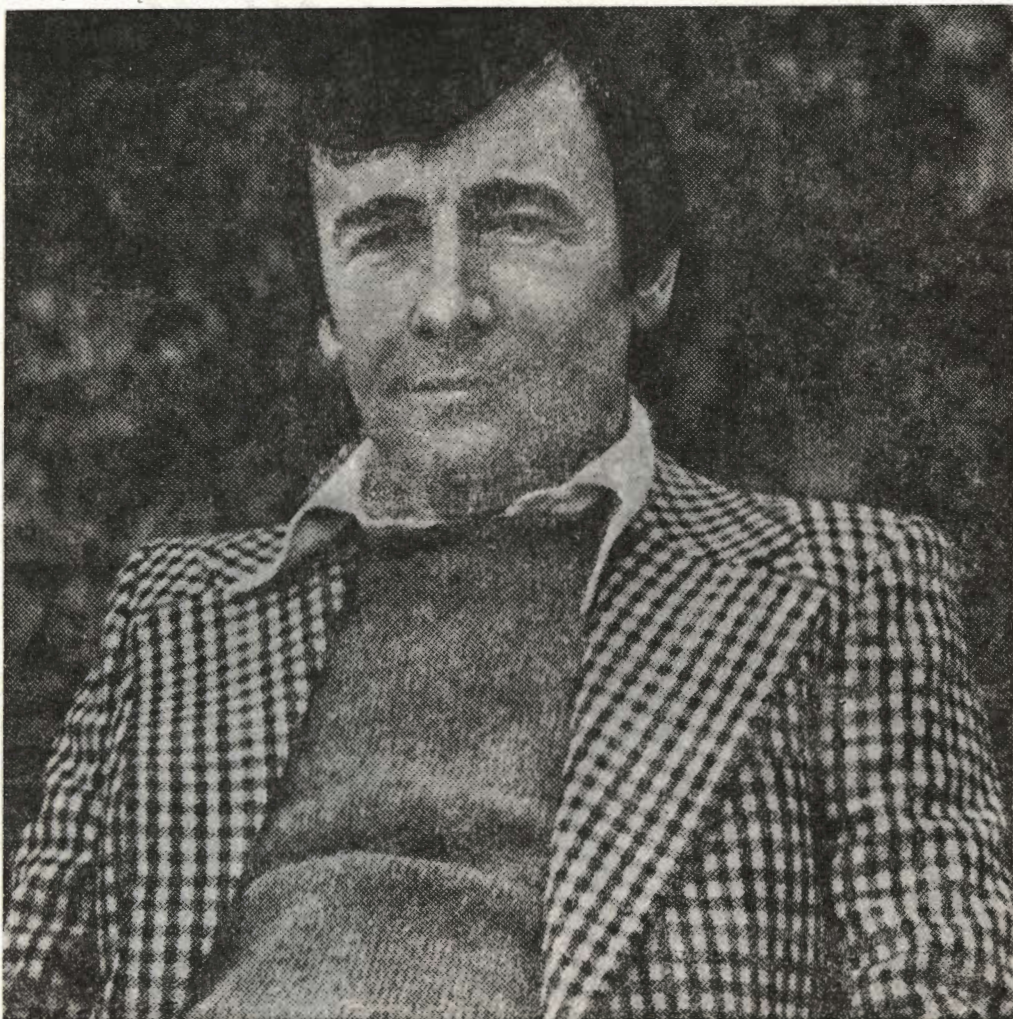
KOBIETA BIERZE
JEDNEGO
ZA WSZYSTKICH!
MEŃCZYŹNA
WSZYSTKIE
ZA JEDNĄ

KARL
KRAUS

④ Ułubiony krawat Marii

PIERRE CHESNOT — urodził się 19 maja 1935 w Paryżu.

Debiutował w 1960 r. jako twórca i wykonawca popularnych piosenek. Pisze również skecze dla telewizji i występuje we własnych programach rozrywkowych, które są wysoko oceniane przez krytyków. Jest autorem komedii, granych w wielu teatrach Francji i zagranicą. Za sztukę „A vos souhaits” („Pomyślności”) otrzymał bardzo liczącą się we Francji nagrodę „Le Prix Tristan Bernard” Stowarzyszenia Autorów i Kompozytorów Francuskich.

Oto jak wspomina swoje pierwsze spotkanie z Pierre'm Chesnot dyrektor teatru Comédie des Champs Elysées, Claude Sainval:

„Był upalny, lipcowy wieczór. Siedziałem jak zwykle w moim gabinecie, zniechęcony, przywalony stertą maszynopisów sztuk, które nie były złe, ale nie były też wspaniałe. Nikt nie czuje się bardziej biedny i bezradny niż dyrektor teatru bez dobrej sztuki.

Nagle do gabinetu wszedł Pierre Chesnot. Jak mnie znalazł w tym labiryncie? Byłem sam w teatrze. Wszedł ze swoim tekstem pod pachą; nieśmiały, skromny, poruszający się z wdziękiem kota z paryskich dachów. Od razu poczułem, że coś się zdarzyło, i że pod tym sfatygowanym swetrem i wytartymi spodniami kryje się kt o ś.

— Byłem piosenkarzem, śpiewałem, grałem, tańczyłem, a od dwóch lat piszę, piszę... Nic innego już nie robię...

Tak bardzo chciałbym, żeby grano moje sztuki — powiedział.

Po przeczytaniu jego sztuki przekonałem się, że jest człowiekiem utalentowanym. Jeszcze tego samego wieczoru zadzwoniłem do niego:

— Będziemy pracować, chętnie wystawię pańską sztukę. Czy jest pan szczęśliwy?

— Tak, ale byłem tego pewny — odpowiedział szczerze Pierre Chesnot.

Jego wielka przygoda teatralna dobrze się zaczęła.” Komedie Pierre’a Chesnot zdobyły publiczność wielu krajów. Zdziwiające, że w czasach nam współczesnych ten pogardzany przez co wybredniejszych widzów gatunek, jakim jest farsa, przeżywa swój renesans. Z finezją godną dobrych, bulwarowych, francuskich tradycji, racząc widza humorem sytuacyjnym, wykpiwa Chesnot słabości swoich bohaterów. Tradycja teatru bulwarowego, którego rozkwit przypada na II połowę XIX wieku i początek XX, kiedy to na scenach królowała farsa, wodewil, lekka komedia. Przez wiele lat prym wiedli w tej dziedzinie Francuzi: Labiche, Feydeau, de Flers i Caillavet. Na scenach oglądano salony mieszczańskie, „zdrożne” sprawy alkowiane, trójkąty małżeńskie, zabawne nieporozumienia. Wszystko jednak niezmiennie kończyło się dobrze i zagrożona moralność mieszczańska wychodziła z opresji zwycięska, a widz zadowolony z teatru.

Dziś, kiedy już salonowe farsy dawno nas znużyły, godnym następcą starych mistrzów humoru francuskiego jest Pierre Chesnot. Jego współcześni bohaterowie przeżywają podobne kłopoty i perypetie damsko-męskie co ich dziadkowie. Zmieniła się tylko sceneria, kostiumy, technika i sposób bycia. Bohaterowie są nowocześni, wiecznie młodzi, a przecież drzemią w nich jeszcze dawnych mieszczan przywary, które Pierre Chesnot z prawdziwie galijskim dowcipem wyszydza. I znowu się śmiejmy — jak dawnymi laty — nie mając czasu na zastanowienie się, z czego się śmiejemy. „I wcale nie trzeba filozofować — napisał jeden z recenzentów francuskich o komediach Chesnota — wystarczy, że publiczność śmieje się do rozpuku przez cały wieczór, serdecznie i szczerze, jak dzieci.”

(materiały z „L'Avant Scène”
z 15 X 1977)

UPIORNY SEN FRANCISZKA DUMOULIN

Organizator pracy artystycznej
Kierownik techniczny
Kierownik pracowni elektroakustycznej
Światło
Dźwięk
Brygadier sceny
Rekwizytorzy

Kierownik pracowni krawieckiej damskiej
Kierownik pracowni krawieckiej męskiej
Modystka
Pracownia fryzjersko-perukarska
Pracownia modelatorska
Pracownia tapicerska

Pracownia ślusarska
Pracownia stolarska

— Teresa Krasnodębska
— Stanisław Misierewicz
— Michał Walczuk
— Jan Kowalczyk
— Janusz Szelaż
— Konrad Szpotakowski
— Andrzej Banach
Waldemar Antoniak
— Anna Bilska
— Jerzy Bednarek
— Ewa Kaliszczyk
— Antonina Truchan
— Grzegorz Gąsiorowski
— Andrzej Mendelewski
Grażyna Świerzevska
— Krzysztof Szymczak
— Włodzimierz Idźkowski

Redakcja programu: Magdalena Ciesielska
Mariola Stępień
Opracowanie graficzne: Maciej Buszewicz

DSP zam. 723/AO nakł. — 5000 egz. N-94.

Zastępca dyrektora
Mieczysław Jobda

Teatr na Woli i Scena Kwadrat
Dyrekcja i administracja
ul. Kasprzaka 22
tel. 32-00-05, 32-03-60
Biuro obsługi widzów: 32-24-78 — telefoniczna rezerwacja biletów
Scena Kwadrat, ul. Czackiego 15/17
kasa tel. 26-23-89

Wydawca: Teatr na Woli,
01-211 Warszawa, ul Kasprzaka 22
Proj. okładki: Eryk Lipiński

Ze zbiorów

Działu Dokumentacji
ZG ZASP

Cena programu zł 40.-